

Kónya Péter úr részére

Szolgálati Jogviszonyban Állók Érdekegyeztető Fóruma
munkavállalói oldal elnöke

Tisztelt Elnök Úr!

Mindenek előtt szeretném kifejezésre juttatni, hogy rendkívül előremutatónak tartottam a június 27-ei konstruktív megbeszélést, és köszönöm Önnek és munkatársainak a hasznos és tárgyyszerű eszmecsereét.

Amint az alábbiakban részletesen kifejtem számos felmerült kérdés megoldása tekintetében már a tárgyalások óta eltelt rövid időszakban is fontos lépéseket tettünk, illetve kezdeményeztünk. További kérdések rendezése tekintetében meg kell várnunk más illetékes szervek – így például az Szociális és Munkaügyi Minisztérium, a Pénzügyminisztérium, vagy a nyugdíjbeszámítás tekintetében a Legfelsőbb Bíróság – döntését, visszajelzését. Eddigi türelmüket köszönjük, és a függőben lévő kérdések tekintetében további türelmüket kérjük. Végül néhány felvetés megoldása – így például a bérfejlesztések kérdése – csak összkormányzati szinten kezelhető, és egyes esetekben csak a 2008-as költségvetési törvényben szabályozható.

Magam is osztom azt a véleményt, hogy a múltban ez a terület sokszor indokolatlanul szorult háttérbe, és nem kapta meg a fontosságának megfelelő figyelmet. Ezúton is meg kívánom erősíteni elkötelezettségemet a testületeknek szerepének és társadalmi tekintélyének erősítése tekintetében.

Biztosíthatom Önöket arról, hogy mi is érdekeltek vagyunk abban, hogy a személyi állomány élet- és munkakörülményei a lehető legmagasabb szinten garantálva legyenek. A tárca ezért közös munkavédelmi ellenőrzés megvalósítását is tervezi. A közösen megállapított tapasztalatokat a későbbiek során adminisztratív és jogalkotási intézkedésekben is érvényesíteni kívánjuk.

Egyetértünk abban is, hogy különös figyelmet kell fordítani a büntetés-végrehajtás területén jelentkező finanszírozási problémákra. Ezek megoldása érdekében igényfelmérést folytatunk, illetve tárgyalások folynak a Pénzügyminisztériummal, hogy a második félévben - alapvetően a dologi kiadások fedezetére - a Kormány póttámogatást biztosítson. Természetesen a fentiekén kívül még sok olyan kérdés van, amelyeket figyelemmel kell kísérni. Ugyanakkor megkerülhetetlen tényező, hogy a konvergencia-program a legnagyobb gondosság mellett is szűk mozgásteret jelöl ki mindannyiunk számára, így egyes - egyébként általunk is támogatható vagy kívánatosnak ítélt – intézkedések azonnali teljesítése nem vállalható.

Az Egységes Közzolgálati Sztrájkbizottság és a Kormány között 2007. február 19-én létrejött, „a keresetek 2007. évi növelését szolgáló központi intézkedésekről a közszférában” című megállapodásban a felek rögzítették, hogy az idei évben átlagosan mintegy 2,5 százalékos bruttó keresetnövekedés érvényesül a költségvetési törvény alapján (ún. áthúzó hatás), továbbá 2007. július 1-jétől havonta – 13. havi illetményelőleg jogcímen – a közzszolgálatban dolgozók az illetményük 8,3 százalékának megfelelő összegben részesülnek.

A Hszt. módosításának előkészítése kormányhatározatok alapján, az Államreform Bizottság döntései szerint történik. Ehhez a minisztérium csak szakmai javaslatokkal, véleményekkel járult hozzá. Ugyanakkor érdekelem és sürgős intézkedést igénylő problémának tekintem a hivatásos állomány elvándorlását, amely egyes ágazatokban akár a működőképességet is komolyan veszélyeztetheti. Szükségesnek tartom ezért olyan kormányzati intézkedések megtétele, amelyek alkalmasak arra, hogy csökkentsék ezt az elvándorlási, mobilitási hajlandóságot, és némileg megnyugvással, erkölcsi és anyagi elégtétellel szolgáljanak az érintetteknek.

Az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium vezetése tisztában van azzal, hogy az előttünk álló feladatok végrehajtása, a foglalkoztatási és a nyugdíjszabályok reformja sokakat a hivatásos pálya elhagyására ösztönöz. Alapvető feladatnak tekintjük ezért, hogy a hivatásos állományt, különösen a nagyobb szolgálati múlttal és tapasztalattal rendelkező tagjait a pályán való maradásra bírjuk.

Az elmúlt időben e célok elérése érdekében a minisztérium vezetése minden olyan eszközzel és lehetőséggel élni kívánt, amely a konvergencia-programmal, az államreformmal kapcsolatos döntésekkel összhangba hozható. Így kezdeményezésünkre a Kormány törvényben kívánja garantálni, hogy a legalább 20 év tényleges szolgálati viszonyal rendelkező hivatásos állományúak a jelenlegi jogszabályi feltételekkel és számítási móddal mehessenek a későbbiekben is nyugállományba. Olyan anyagi ösztönzést tervezünk bevezetni, ami a szolgálatban való hosszú idejű maradást segíti elő. Ezt támasztja alá a szolgálati nyugdíjszabályok átalakítása során figyelembe veendő szempontokról szóló 1055/2007. (VII.9.) Korm. határozat, mely 2007. augusztus 31-ig határozott meg határidőt a jogszabálytervezet kidolgozására.

A fentieknek megfelelően valós és mindenképpen orvosolandó problémaként kezeltük eddig is a magánnyugdíj-pénztárból a társadalombiztosítási nyugdíjrendszerbe történő visszalépés lehetőségének megszűnése miatti, a hivatásos állomány körében várhatóan nagy számban jelentkező nyugdíjba vonulási szándék kérdését. A visszalépési szabályok módosítására irányuló kezdeményezéssel éltünk az Államreform Bizottságnál és a tárgy szerint illetékes pénzügyminiszter úrnál. A már említett 1055/2007. (VII.9.) Korm. határozat a pénzügyminisztert, az igazságügyi és rendészeti minisztert, valamint a honvédelmi minisztert teszi felelőssé a magánnyugdíjról és a magánnyugdíj-pénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény olyan tartalmú módosításának 2007. augusztus 31-ig történő kidolgozásáért, amely lehetővé teszi a jogosultak számára a társadalombiztosítási nyugdíjrendszerbe való visszalépést akkor is, ha 2007. december 31-ét követő időpontban válnak jogosulttá nyugellátásra. Az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium részéről a törvénymódosítás mielőbbi realizálását fogjuk szorgalmazni.

A tárca által előkészítés alatt álló törvénytervezetben választási lehetőséget kívánunk teremteni azzal, hogy azon hivatásos állományú kollégáik, akik már megszerezték a nyugdíjjogosultsághoz szükséges szolgálati idejüket egy kedvező számítás alapján a későbbiekben önmaguk dönthessenek a 2007. december 31-ével rögzített, vagy a tényleges nyugdíjba vonulás szerinti ellátás között.

Talán megnyugtatólag hathat az is, hogy a rendvédelmi szerveknél a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény módosításáról szóló 2007. évi LXXIX. törvényben tervezett civilesítés elsősorban a nem alaptevékenységet érintő munkakörökre terjedne ki. A tervezet szerint a civilesített munkakörben a hivatásos állományú a jogviszonyát nem veszti el, de üresedés esetén az adott munkakörbe csak közalkalmazott vagy köztisztviselő nevezhető ki.

A minisztérium vezetése az Állami Egészségügyi Központ létrehozása kapcsán az aktív és nyugállományú kollégák és családtagjaik érdekei védelme érdekében azt a szakmai álláspontot képviselte, hogy az ellátások színvonala nem csökkenhet, valamint az ellátottak köre nem szűkülhet. Amint ismeretes, nemrégiben megjelent az egyes központosított egészségügyi szolgáltatók által nyújtott szolgáltatások igénybevételéről, valamint a külön meghatározott személyek tekintetében fennálló egészségügyi ellátás rendjéről szóló 175/2007. (VI.30.) Korm. rendelet, amelynek 2. § (1) c) pontja egyértelműsíti, hogy a rendvédelmi szervek személyi állománya és közeli hozzátartozóik, továbbá a személyi állományból nyugállományba helyezett és biztosított családtagjaik igényjogosultak az Állami Egészségügyi Központ szolgáltatásainak igénybevételére.

A szakközépiskolákban, szakmunkásképző intézetekben töltött idő beszámítása tekintetében a szolgálati időbe kérdéskörben az elmúlt időben több egymásnak ellentmondó ítélet született, annak ellenére, hogy ezek között jogerős, adott esetben legfelsőbb bírósági ítéletek is vannak. Ebben a helyzetben az egyértelműség érdekében a tárca jogegységi döntést kezdeményezett a Legfelsőbb Bíróságnál. A szolgálati időbe mindenféleképpen beszámításra fog kerülni a szakmunkás és szakközépiskolában töltött tanulóidő, de ennek a mértéke attól függ, hogy a Legfelsőbb Bíróság jogegységi döntése mit állapít meg egységes időtartamként. Ennek megszületéséig azonban nem előlegezhetjük meg a független magyar bíróság döntését.

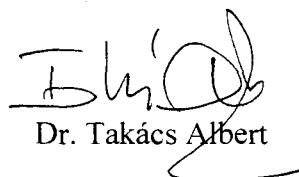
Szintén a Minisztériumon kívül álló okok miatt nem tudunk még választ adni a sztrájkjoggal kapcsolatos felvetésre, bár a részünkről szükséges kezdeményezést megtettük. Az illetékes Szociális és Munkaügyi Minisztérium a kérdés megítélése tekintetében megkereste az ILO-t, melynek válasza információink szerint leghamarabb augusztus végére várható.

Egyetértünk azzal is, hogy a rendvédelmi szervek munkájának megújítása elképzelhetetlen pénzügyi stabilizáció nélkül. Szükség van egy új előmeneteli rendszerre, amely új alapokra helyezi a jelenlegi jutalmazási, kitüntetési és előléptetési gyakorlatot. A jól teljesítő rendőröket meg kell fizetni, növelni egzisztenciális biztonságukat és biztosítékokkal kell körülbástyázni a rendőri intézkedések jogszerű végrehajtását. Ennek jogszabályi és költségvetési forrásait már a 2008. évi költségvetési törvényben tervezzük megteremteni.

Remélem válaszom – még ha ezen rövid idő alatt maradtak is még rendezetlen kérdések - sok tekintetben megnyugtatót, illetve a pozitív változtatások melletti elkötelezettséget jelez az Önök számára, és jó alapot szolgáltat a további konstruktív tárgyalásokhoz.

Budapest, 2007. július 23.

Üdvözlettel

Dr. Takács Albert